

andre Omraader, andre indirekte Skatter. Det ærede Medlem sagde, at naar man nu gif den Bet, som er foreslaaet, saa vilde al den Tale høre op om, at Regjeringen vilde udskrive nye Skatter for at kunne beholde de Benge, der kom i Statskassen, til Fæstningsværker. Jeg er nu ikke fuldt sikker herpaa. Jeg skal ikke udslinge den Beskyldning mod Regjeringen, paa ingen Maade — men at denne Tale vil høre fuldstændig op, tror jeg ikke; thi naar man gaar ud fra, som vi, at det Beløb, som Lovforslaget indbringer, maa nedskrives i de nuværende Toldindtægter, kan det ikke negtes, at dette paa indirekte Maade er at bringe Benge ind i Statskassen. Naar vi tilmed sige: De Benge, der skulle anvendes til humane Foranstaltninger, maa tages af Statskassen, kan det ikke negtes, at det kan regnes ud saaledes, at dette er paa indirekte Maade at berige Statskassen; Statskassen slipper jo nemlig for at betale dette Beløb. Hvis der havde været Tid dertil, nærer jeg ikke Tvivl om, at Mindretallet og det ærede Medlem kunde have forhandlet saalænge om Anvendelsen af disse Midler, at vi vare komne til et Resultat. Jeg tror nemlig ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade selv personlig vil være uvillig til netop at gaa den Bet, som Mindretallet har anviist, og kompensere det Beløb, som her vil blive i Overflud, paa de andre indirekte Skatter. Det, som er og vedvarende bliver Mindretallets Stilling, er dette, at det er de Formuende i Samfundet, som bør betale disse humane Foranstaltninger; men selv paa den Maade, det ærede Medlem nu har foreslaaet, kan det ikke benegtes, at de Uformuende komme til at bære den allervæsentligste Part af Udgifterne. Det er det, vi ikke kunne være med til.

Breinholdt: Jeg vilde være utaknemmelig, hvis jeg ikke paastjønede de sympatistiske Udtalelser, vi nu have hørt fra de to ærede Ordførere, fra Ordføreren for Flertallet og fra Ordføreren for Mindretallet. Ganste vist vilde jeg have haft mere Glæde af, om denne Anerkjendelse havde givet sig et reelt Udslag, navnlig ved Udtalelser fra Ordføreren for Mindretallet om, at dette vilde kunne stemme for det af mig stillede Forslag. Men et saadant Løfte er jo saa langt fra blevet givet, tværtimod laa det i hans Udtalelse, trods al den Anerkjendelse, han ydede Forslaget, at der i alt Fald i Dieblisset ikke kunde ventes noget Sligt som en Tilslutning til mit Forslag. Jeg skal ikke forlænge Diskussionen her ved at gaa nærmere ind paa adskillige af de Udtalelser, der fremkom fra

den ærede Ordføreren for Mindretallet, uagtet de ganste vist kunde opfordre adskilligt til det, men derimod vende mig til Udtalelser af Udvalgets ærede Ordfører, der jo gav mig det Raad, eller ialtfald gjorde den Hensigt til mig, om jeg under de foresliggende Omstændigheder ikke vilde finde det rettest at tage Forslaget tilbage. Jeg maa i saa Henseende sige, at jeg finder denne Hensigt overordentlig rimelig og fornuftig; thi naar det, som her, er givet, at et Mæglingsforslag kun finder Tilslutning fra en Side, saa har det jo tabt hele sin Betydning, har mistet sin raison d'être. Derfor vil jeg ikke længere fastholde Forslaget, men selv om Hovedforraaet med at stille det derved maa betragtes som delvis forseilet, fortryder jeg dog ingenlunde at have gjort Forsøget, idet jeg derved har faaet konstateret først og fremmest, at Hovedhensigten med Loven hos det Parti, hvortil jeg regner mig den Ære at høre, først og fremmest er at hæmme det store sociale og moralske Onde, som Drilleriet er. For det Andet har jeg faaet konstateret, at der ikke med denne Hensigt har været forbundet noget som helst Bagtanke om derigjennem at ville berige Statskassen eller lette Skatteyderne Kommuneafgifterne. Endelig haaber jeg, at Opmærksomheden ved den offentlige Fremkomst af dette Vædringsforslag vil være henledet paa et rimeligt og retfærdigt Grundlag, som senere kan komme til Tjeneste paa et andet Stadium, og navnlig af dette Hensyn, som jo ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører, skal jeg vel vogte mig for at fremtvinge en Afstemning over en Sag, hvori ærede Medlemmer senere kunne føle sig bundne eller i alt Fald generede ved den forud truffne Afgjørelse. Paa Grund heraf tager jeg herved Forslaget tilbage.

Formanden: Det af den ærede 1ste Landtingsmand for 8de Kredts stillede Vædringsforslag til § 26 er saaledes taget tilbage og i Forbindelse dermed naturligvis ogsaa de andre af ham hypothetisk stillede Vædringer. Efter Forretningsordenen spørger jeg, om Noget optager dem (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de saaledes ganste bortfaldne.

Man gif derpaa til Afstemning.

Vædringsforslag til § 26 af M a k e n:

§ 2den Linie indsættes efter „fordeles“: „efter Fradrag af det Beløb, som ifølge Bestemmelse i en Lov om anerkjendte Sygekasser maatte blive udbetalt til disse“.

vedtoges uden Afstemning.